

[Ib Christensen]

så havde været hjemme, hvis regeringen havde valgt at gøre det.

Nu forlyder det, at der er uenighed mellem EF-landene omkring holdningen, og det forlyder, at de øvrige nordiske lande vil stemme for, mens Danmark vil undlade at stemme. Men jeg synes, det er rigtigt på dette sted at sige, at hvis Danmark og de andre nordiske lande i enighed havde valgt at stemme for resolutionen, med den stemmeforklaring, jeg her har nævnt, da ville retsforbundet absolut have støttet en sådan politik fra regeringens side. Jeg ser også dette i et vist EF-perspektiv, det må jeg indrømme.

Det var således, har jeg en fornemmelse af, at der på et vist tidspunkt var tale om mulighed for consensus, dvs. en næsten enstemmig fordømmelse af Sydafrika. Det er altså ikke sket. Til gengæld er der altså mulighed for et overvældende flertal for de forskellige apartheidresolutioner.

På denne baggrund finder jeg, at det dagsordensforslag, som fremskridtpartiet her har stillet, er så inderlig overflødigt, og man burde for øvrigt også for længst have været klar over, at det ikke har nogen chancer for at nyde fremme hos et flertal i dette folketing.

Formanden:

På opfordring skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 11.50.

Mødet udsat kl. 11.29

Mødet genoptaget kl. 11.50

Forhandlingen genoptoges.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg vil gerne meddele, at regeringen ikke kan modtage de foreslåede dagsordner.

Robert Pedersen (S):

Jeg kan på vegne af følgende grupper: den socialdemokratiske, venstres, de konservative og det radikale venstres afvise begge dagsordner.

Den første under henvisning til, at det er os bekendt, at der 10 minutter efter dette møde er indkaldt til møde i det udenrigspoliti-

ske nævn, hvor punktet om boykot af sports-samarbejdet med Sydafrika er til behandling.

Hvad angår den anden dagsorden, må jeg henvise til de synspunkter og meninger, der kom til udtryk ved debatten sidste fredag, som vi betragter som afsluttet med denne debat.

Arne Christiansen (V):

Denne debat er efter venstres opfattelse overflødig. Jeg skal henvise til redegørelsesdebatten i sidste uge, hvor jeg på venstres vegne klart tilkendegav, hvor vi er enige med regeringen, og hvor vi er uenige med regeringen.

Fremskridtspartiets hensigt er selvfølgelig klar, og jeg skal derfor understrege, at hvis venstre skal være med til ministerstorm på det udenrigspolitiske område, så skal det være på substantielle ting og ikke på udenoms-værker, og jeg understregede i sidste uge, og jeg gør det i dag igen, at der er enighed om de store linjer i dansk udenrigspolitik.

Ninn-Hansen (KF):

Nogle har måske undret sig over fremskridtpartiet i dag med denne række af taler og med dagsordner. Talerne kunne nøjagtig lige så godt have været holdt for en uge siden, og med hensyn til dagsordnerne kan jeg henvise til, hvad hr. Robert Pedersen sagde før.

Jeg undrer mig ikke. Fremskridtspartiet har klart den opfattelse, at det vil bruge disse sager til at vælte regeringen, til at få udskrevet valg. Man ønsker et valg på udenrigspolitikken, og man anvender som motivering herfor bl. a. uenighed om, hvordan man skal samarbejde om sporten.

Hvilket indtryk ville det nu gøre, hvis Danmark her den 25. november fik et folketingsvalg på udenrigspolitikken, udskrevet på et spørgsmål om sportsudøvelse? Hvad ville de tænke, alle mennesker over hele verden, der ved deres tv-apparater sidste gang har set et historisk møde, har set en mulighed for, at man får klarlagt noget i udenrigspolitikken, som vi igennem masser af år har set føre til strid og krige? Vil man synes, det er naturligt, at man i et land, der endda gerne vil betegne sig som et i egentligste forstand fremskridtsvenligt land, bruger dette spørgs-